

De verhouding tussen de traditionele koers-winstverhouding en de verwachte winstgroei. Aandelen met een hoge PEG (groter dan 1) zijn duur.

De koers-winstverhouding is een handige maar beperkte manier om te bepalen of een aandeel goedkoop of duur is. De PEG-ratio biedt beleggers meer houvast, mits met zorg gebruikt.

WAARDE BEPALEN MET EEN EXTRA LAAGJE

Op het eerste gezicht lijken ze spotgoedkoop, de aandelen van KPN, TomTom en Shell. De koers ten opzichte van de winst, de koers-winstverhouding (k/w), van deze drie aandelen is nu opvallend laag. Onderzoek laat zien dat een mandje van aandelen met een lage k/w op langere ter-

mijn goed rendeert. Tegenover dit aantrekkelijk rendement staat een risico. Goedkoop blijkt duurkoop als de (relatief hoge) winst van een bedrijf niet duurzaam blijkt en het aandeel in elkaar stort.

Omdat de k/w de winst van morgen niet meeneemt, noemt de vermaarde belegger Peter Lynch het een "statistisch" getal. In zijn ogen kunnen aandelen met een

hoge k/w, "dure" aandelen dus, wel degelijk interessant zijn zolang het bedrijf flink blijft groeien. Lynch schrijft daarover in zijn boek *One up on Wall Street*: "De k/w van ieder bedrijf is redelijk als deze gelijk is aan het groeipercentage van de winst."

Hoe zit dit bij KPN, TomTom en Shell? Van die laatste twee verwachten analistende komende

twee jaar nauwelijks groei van de winst. Bij KPN, dat fors moet investeren en kampt met een teruglopende omzet, zal de winst volgens de gemiddelde analist tot 2015 met ongeveer 2 procent per jaar dalen.

DUURKOOP GOEDKOOP

Omgekeerd kunnen op het oog "dure" aandelen toch goedkoop blijken, omdat de winst hard zal